

productor en bon estat de hígidesa, ha mogut la consciència dels directores polítics, vers el problema de la maternitat.

El problema té per la seva solució dues incògnites a resoldre, la econòmica-social i la mèdico-higiénica.

La primera és de la exclusiva competència dels sociòlegs que intervenen en la qüestió. Al metge sols l'incumbeix l'aspecte higiènic que s'ha d'evidenciar la quantia del mal a remeiar, per tal que el sociòleg i l'economista aportin els mitjans materials indispensables al compliment d'un fi tan humanitari.

Evidentment insuficient la solució transitòria que al problema ha donat el Reial decret d'agost de 1923, dictat principalment per a no incórrer en responsabilitat davant la Societat de Nacions, l'Institut Nacional de Previsió, abans de fixar les bases definitives, ha plantejat el problema davant dels ulls de la informació interessada i, essent els metges directament afectats, el Sindicat de Metges de Catalunya ha decidit acudir a la mateixa en els següents termes i atenent-se estrictament als punts del qüestionari.

El criteri dels poders públics, respecte a les fonts de la vida humana, havia de canviar extraordinàriament aquests darrers anys. Considerat el nen com un capital social, es procura la seva millora i creixença. El riu de la humanitat, esmunyint-se pel jas de la història, recull les seves aigües en les funcions maternals. Si volem aigua abundant i pura, havem de protegir la zona de captació, perquè ni es perdi ni es contamina. Ambdues coses succeeixen actualment per l'abandó en que les lleis han deixat tan important qüestió.

Els propòsits de la Reial Ordre de juny de 1925, en encarregar a l'Institut Nacional de Previsió l'estudi de les bases definitives de l'assegurança de maternitat, prèvia la informació pública, tendeixen a la solució definitiva i exacta del problema plantejat. Recollint les aspiracions obreres i les facultatives, el legislador podrà dictaminar les normes de conducta més justes i científiques.

I.—La Zona d'aplicació de l'assegurança de maternitat.

No té límits precisos.

Atenent-nos a la condició econòmica de la dona, havem d'aplicar-lo a tota aquella que veu interromput el seu treball per la maternitat i, necessitant del treball per viure, el segur la

compensa del mateix i l'obliga a un descans beneficiós per ella i pel fruit de les seves entranyes.

Seria desitjable que no beneficiessin únicament les treballadores d'establiments industrials i comercials, a les quals un jornal i unes hores de treball defineixen netament la seva condició proletària, sinó que hauria d'estendre's a la població agrícola, on la mare es desenrotlla en dolentíssimes condicions i que, sense ésser obrera en el sentit estricte del vocable, es veu obligada al treball, voltada d'una falta de recursos per atendre les seves funcions maternals.

Respecte a l'edat de les beneficiades, no poden taxar-se altres límits que els compresos per el període de vida sexual de la dona.

La condició legal o il·legal de la dona és indiferent al problema. Sigui casada o no i el fill legítim o no, dona i fill rebran els beneficis de l'assegurança.

II.—Beneficis del segur.

1.—Assistència hospitalària i domèstica.

Donats els perills inherents a la fragilitat vital del nen de vida intra o extrauterina i als de morbositat maternal, que el cansanci fisiològic de la gestació imposa, es indispensable una assistència facultativa domèstica en els casos normals i hospitalària en tots els casos evidentment patològics.

Demés, tots aquells casos d'apilotament en barraques o pisos de rellogats, l'embarassada o partera convivent, no pot desempenyar la seva missió maternal dintre de les més elementals regles higièniques i morals. Són, també, aquests casos tributaris de l'hospitalització. L'informe d'un metge patentat i amb destí oficial, garantirà en tots els casos la certesa del mateix.

Per a organitzar degudament el servei, hauria de confiar-se als col·legis i sindicats mèdics, coneixedors de l'assumpte, la creació d'institucions de puericultura, destinades a la exclusiva assistència de les assegurades. I, si aquestes entitats no creguessin convenient aquest camí, deixar-los l'iniciativa de l'organització perfecta, legal, moral i científica de l'assistència de l'assegurada, prèvia la conformitat de l'Institut Nacional de Previsió.

El problema mèdic, no poden resoldre'l més que els professionals.

En tots els casos, si volem que el servei rendeixi alguna eficàcia, cal garantir la remu-